

המוריש כתב בצוואה "לאף אחד לא מועבר שום דבר..."

שאות עורך איליה בירגר / אוטטט 2009

טרם מתו הפקיד המוריש צוואה בתוקף מעטפה והפקיד אותה בלשכת הרשות לעניין ירושות בתל אביב. בצוואה נקבע: "לאף אחד לא מועבר שום דבר...". כלומר לא נקבע מי יירוש אתרכוש לאחר מותו. כמו כן הודה המנוח כי הדירה שבבעלותו לא תאוכלה, איש לא יתגורר בה, היא תישאר סגורה, היא לא תושבר, לא תועבר לאיש, אף לא למדינה (כידוע נכס ללא בעלם שייך למדינה) ומפתחות הדירה ימסרו לשכונה סයם לבכש.

רשות הייחוס בדק את הפסקה הרלוונטיית של ביהםיש העליון לרבות פס' 1' מוחה בעין שפ"ר נ' קליבנסקי, שם נקבע כי מסעיף חוק וורושה ומההיסטוריה החוקית של עולמה בבירור כי החוק סביר בזכותו של אדם להעניק בצוואה את נכסיו לאחר מותו, באופן שונה מהוראות הדין. משמעותה של צוואה ריא העתקת זכות בעזמון, למי שאיתה סוקנית סמכה הדין, ולא עקרת זכות מפני שהיא מחייבת לו לבדוק ללא העתקתה לאחר.

בעין שלפניו דובר בהוראה קיצונית ביותר, אשר נקבע טמנה, הזרת נכס העיבורן לא בעלים כלל.

רשות הייחוס קבע כי הדין אותו סביר בדרך בה נקבע המוריש והוא להזרת על הורתת נכסיו ללא בעלים ופנה לדבורי של פרופ' שמואל שילה בספר העוסק בירושה של צוואה, בו ישנה הבחנה בין שני מונחים שונים ולשיטתו, אין זהות בין שני המונחים: נשלול ירושה: הקמת חילוק של ירושה בעיבורן.

הדרת ירושה: הטלת איסור על ירושה להנת חלק כלשהו בעיבורן.

עדותו של שם היורשות הייתה כי מדובר בהדרת ירושה. ولكن יש להחיל את הוראת סעיף 33 לחוק היוזשה, תשכ"ה-1965, שעניינה צוואה סתומה, לפיה: "הוראת צוואה שאין להראות מטעכה למי ציווה הסתומה או מה ציווה או שאין להבין משמעותה - בטללה".
החליטה של רשות היורשות היתה כי מאחר והמנח הדיר את כל יורשי בעיבורן, לרבות זמותה של המדינה להשת את נכסיו, הרי שאין סטס אלא להזרת צוואה אינה תקיפה!!! בנסיבות זה הצהה בטללה והארשים נקבעים עפ"י הדין.

נאמר זה אינו מוכח夷יעוץ משפטני מאחר והמנח תמציתו וקוצר והוא מכך את כל המודע המשפטי הדורש. אין לראות בו夷יעוץ משפטני אלא מודיעו לאווני בלבד.

עו"ד איליה בירגר - משפטן מסחרי / עיסקי / טליין / צוואות ירושה

מספרה: הרצל 5, נתניה | טל. 09-8844156 | פקס. 09-8846676

דואיל: www.birger.co.il | אmaiil: ayala.birger@gmail.com